

הקדמה לסדר התפלה על פי משל ומליצה מספר יושר לבב^א

ובפני שרצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל שיתקדשו אליו בעבודתם התמידית גזור לפעמים אילו גזירה רעה להרע או שלא להטיב, ורצה בעת גזירתו שלא תחטט אומה גזירה אלא על ידי מעשה הטוב המנגד לגזירה ההיא, או על ידי תפלה שנחפלה אליו כדי שבעשן העולה מנר נשמתיו הנכבה מאורה דדבר ההוא תחסרה ממנו, שאנו נריכים להחפלה עליה חלק שחור אומות העליונות המתעוררים ויוצאים לקראת המזכירים ומכוונים המצותם ונחפלתו וישפיעו אליו השפע הראוי ליתן לו דרך הפרצופים העליונים אשר שם הם קבועים בדרך שמי נרות כשלהבת התחמונה מקרבין עשנה העולה לעליונה והיא נדלקת, אבל אם אינה מעלה עשן כל שהוא לפחות שהוא התעוררות מעט כמו שכתב הרב זכוונת מעלה עשן לא חלק לעולם אם לא יגיענה ממש לשלהבת העליונה, וזה נמנע מן הנשמה הכלואה בגוף עד בוא עת פקודתו, ואף אם רואה שאין תפלתו עושה פרי למטה אם אין זה מוס ידע שאינו מוציא דבריו לבטלה אלא פועל צפרצופים העליונים חלק הפעולה כולו או מקצתו השייך לצינור נשמתו החצובה משם המעלה עשן תפלתו בהם, והכי אמרינן (זוהר שמיני דף מ'). ומאן דידע ליחדא שמא קדישא אף על גב דברכאן לא משתכחי בעלמא איהו סמיך וסעיד לה לכנסת ישראל בגלותא, ונמצא שאם אין התפלה עושה כולה עושה מחלה כמו שאמרו רז"ל וסוף השכר לבא כשיושלם פעולת העליונים בכל צינורו או גם בכל הצינורות הנריכות לגמר הפעולה ההיא.

והנה ידענו כי כח כוונת השמות בתפלה גדול מאוד עד כי בהעדר כוונתם נועקים ואינם נעים כמו שאמרו רז"ל, וכמו שאירע בחורבן הבית שמפני ההעדר ידיעת השמות לא עלה ביד בני ישראל להסחיר בית המקדש מעיני האומות למען לא ישלחו בו יד, וכמו שאמרו רז"ל (איהו רבה פרשה ה' אות ב') על פסוק חלל ממלכה ושריה לפי שאם ח"ו לא היה שופך חמתו על העצים ועל האבנים בחורבן הבית היה מכלה שונאיהם של ישראל, לפיכך חשבוהו למדת רחמים אז העלם ידיעת השמות שהעלים הקדוש ברוך הוא מישראל בפעם ההיא צמה שהחליף שמות הממונים העליונים, ויהיה זו כוונת אמרם (ברכות י"ז:) על פסוק (ספלים מ"ו ט') לכו חזו מפעלות ה' אשר שם שמות בארץ אל תקרי שמות אלא שמות כי השממה הזאת נעשתה על ידי חילוף השמות כדאמרן להליל את ישראל מן הכליה בר מינן, לפיכך הזכיר עליה שם הוי"ה שהוא רחמים, וזוה לשון הפסוק עם אל תקרי מיושב ואז העלם ידיעת השמות היה טוב להם אבל בכל מקום דלא שייך הטעם ההוא כלל אינו טוב לפי שאינו מתפלל בשם, כי השמות הם המה נמשכים כוחות העליונים למטה.



א. מהרב הגאון המקובל ר' רפאל עמנואל חי ריקי נולד ט"ו תמוז תמ"ז נפטר ראש חדש אדר תק"ג.

והואיל וכח הנמשל גדול מאוד להבין סודי החורה כמו שאמרו ז"ל על פסוק משלי שלמה, אמשול לך משל שבו תראה כח השמות למה הוא דומה ואיך מתפשט, והוא כי השמש שולח חיצו וכל עת שהם נפרדים זה מזה אין חומס רב, ובהתקרבותם זה לזה על ידי זכויות המוכן לכך שם רבה כוחם עד שהנוגע על הזכויות מלמעלה יחמם ידו יותר משאילו היה מניחה באויר אור השמש, ובהתלבשם בו כדי לעבוד מצדו האחר נתגבר כחם על כי המתיחדים ומתקרבים יותר עד שמצד האחר של הזכויות נתאחדו כל כך שיש בהם כח להנאות אש בסמרטוט או כיוצא בו שניית סמוך להם בנקודת אחדותם, ועל ידי הסמרטוט הזה הדלוק יכול להדליק אף דבר קשה שהוא רחוק מהם בהולכת הסמרטוט הנה, והנה נמצא לפי זה שמי שאינו רוצה לחמם את עצמו כי אם מעט ישב במקום שהשמש שולח חיצו וניצוציו, ומי שחפץ מחום מרובה יציא זכויות כנגדה ויניח ידיו עליו, ומי שצריך להוציא אש מהם יניח הזכויות צענין שיעצרו מצדו האחר, ואם חפץ שזה האש יודבק בדבר מה צריך לו שניית דבר כך שיוכל לקבלו שדליק בו, ואם צריך להדליק דבר קשה יציא אללו הדבר כך הדולק כדי להדליקו, ואחר כך משתמש באש ההוא כרצונו להזיק בו או להנאות ממנו.

בן הוא ממש פעולת השמות הקדושים שכפי זכרון כוונתם כן הוא דרך הנאתם וריבוי השפעתם, כי השמש הוא כח הניתן להם מאת הקדוש צרוך הוא וניצוציו הם אותיות של השם הנפרדות זו מזו והתקרבותם כאחד אלל הזכויות הוא כללות אותיותיהם שנעשה מהם שם אחד, והתלבשות זכויות הוא מספרם כי נכללים עוד ומתקרבים יותר זה אלל זה, אלל עדיין המספר הוא משני אותיות או יותר, ואף אם יהיה מאות אחד הוא כולל אחדים הרבה מקובצים יחד ועצבם מצד אחר של הזכויות ששם נקצצו כולם בנקודה אחת הוא האחד הניתוסף בשציל הכלל, והאש המציתיה אז הוא ההשפעה שמשפיע השם ההוא וכחו המתגלה והסמרטוט הנדבק בו האש הזה הוא התיבה שבה רמוז השם הקדוש ההוא, והעץ הקשה שעל ידי הסמרטוט מתדלק הוא האיש הזכר או מכוונס צמורתו או צמפלתו שזכחם הנדבק בו פועל ועושה כל מה שיש בכח הנשפע מהשם ההוא לעשות, ומזה מדון לכל העניינים ותיבות ואותיות החורה והתפלה כי כפי צורך ההשפעה הנצרכת על ידם כך הוא דרך הזכרת וכוונתם, הרי לך מבואר איך המתפלל בכוונת השמות נענה, ומהמשל האמור תבין מה ראו על ככה אנשי כנסת הגדולה לקבץ סודות ושמות מרובים בתיבות מועטות שסדרו בתוך התפלה עד שכמעט אי אפשר לבין הכוונת המרובות וריבוי השמות ההם במצטא האותיות המועטות אשר כלל בהם, והוא כי להיות השמות נפרדים בכוונה הרי הם כניצוצות השמש שאין להם כח לשרוף בהיותם נפרדים, מה שאין כך בהתקבץ על ידי הזכויות ניצוצות רבות בנקודה אחת.



כללות תיקון ועליות העולמות אצילה בריאה יצירה עשיה בחול על ידי מעשה ותפלה

כללות תיקון העולמות ולהעלותן נריך שני דברים עובדא לחינוכות העולמות וזחינת מלולא לפנימית העולמות, ויש עובדא ארבע זחינת, והם יפנה, נלית, תפילין של יד ושל ראש, ובמלולא גם כן ארבע זחינות, מן זרכות עד זרוך שאמר, מזרוך שאמר עד יוצר אור, ומיוצר אור עד עמידה, ועמידה נגד אלילות בריאה יצירה עשיה.

ותחילה נריך לתקן העולמות במקומם עצמם על ידי מעשינו שלא ידבקו ויאחזו הקליפות אשר היו דבוקים סביבותיהם כלילה, כי אז זמן יניקתם משם, ולכך נריך להפרידם משם ולנקות אורם, והוא על ידי עובדא, והם ארבע זחינות זארבע עולמות אלילות בריאה יצירה עשיה:

בשקם ממטתו יטול ידיו לתקן חינוכות דחינוכות, העולמות נחם הוד יסוד דעשייה שהוא עשייה דעשייה, כי על ידי מימי החסדים יפריד הקליפות מנחם הוד יסוד הנ"ל, לנקות אור חינוך שלהם ומתקנם בסוד אור פנימי שלהם.

עשיה

יפנה לתקן פנימות דחינוכות נחם הוד יסוד דעשיה, ומתקנם בסוד אור פנים שלהם ויתוקן מוחין דנפש עשיה, הרי נתקן נחם הוד יסוד דעשיה פנימיות וחינוכות העולמות, ויחזור ויטול ידיו ויזרך זרכות על נטילת ידים לתקן אור מקיף שלהם שהוא סוד זחינת הכל היוצא מן הפה.

על נטילת ידים לתקן אור מקיף לחינוכות דחינוכות נחם הוד יסוד דעשיה.

אשר יצר לתקן אור מקיף לפנימיות ג' תחתונים דעשייה דחינוכות העולמות.

יצירה

ציצית לתקן על ידי מעשה זה ליצירה, ולהסיר הקליפות משם שלא יתאחזו. **טלית קטן** לתקן פנימיות דחינוכות נחם הוד יסוד דיצירה עשייה שזיירה,

אזננים פנימיות יצירה אינו פנימיות גמור כמו דעשייה, בסוד יפנה מתוך הגוף, כי אין אחיזה לקליפות זיירה כמו דעשייה, שזיירה הם מזל הקדושה ולא מעורבים,

והוא סוד אור מקיף דזעיר אנפין צחינת לכן ילצש טלית קטן תחת בגדיו, ועל ידי עיצור ג' גו ג'.

צחינת יצירה דעשייה, ונעשה מוחין ומקיף

לרוח דיצירה שהוא פנימית העולמות.

ברכה עליו לתקן אור מקיף לפנימיות נחם הוד יסוד יצירה דחיצויות העולמות.

טלית גדול נגד חיצויות דחיצויות עולמות נחם הוד יסוד דיצירה המתקן אור פנים שלהם צמנה זו, והוא סוד אור מקיף לזעיר אנפין צחינת יניקה, לכן ילצש טלית גדול על בגדיו.

ברכה עליו לתקן אור מקיף לחיצויות דחיצויות העולמות נחם הוד יסוד דיצירה.

והנה צהימיו בעשייה לא נתקן רק נחם הוד יסוד שלהם כנ"ל, ועמה ציירה נתקנו נחם הוד יסוד דיצירה פנימיות וחיצויות, ממילא על ידי זה נתקנו ז' ראשונות דעשייה שלמטה מהיצירה, אמנם הם לא נתקנו רק חיצויות דז' ראשונות דעשייה, נמצא שעמה נתקנו ג' ראשונות דעשייה פנימיות וחיצויות דחיצויות העולמות, ח' ראשונות שלהם דחיצויות לצד, ונחם הוד יסוד דיצירה פנימיות וחיצויות.

בריאה

תפילין של יד לתקן צחינת גדלות חיצויות **בי** מלכות שהיתה תחילתה צחזה דזעיר דחיצויות העולמות, נחם הוד יסוד אנפין, ואחר קטרוגה ירדה להיות ראש דצריאה, והוא צחינת גדלות דזעיר אנפין. לשועלים לצריאה, לכן על ידי תפילין של יד שהיא מלכות נתקנה צריאה ויכולין אנו להעלות המלכות עד מקומה.

ברכה עליו לתקן אור מקיף לנחם הוד יסוד דצריאה דחיצויות העולמות, וכאן אין צריך מיקון אף לפנימיות רק לחיצויות, כי צפנימיות דחיצויות דצריאה אין כל כך אחיזה לקליפות, ואף שיש להם אחיזה עד היכל הרצון, מכל מקום נחלש כוחם ודי שיתקן אור חיצויות דצריאה, ומכל שכן צפנימיות דאצילות ששם ודאי אין שום אחיזה לקליפות, ועמה שנתקנו נחם הוד יסוד דצריאה מכל שכן שנתקנו ז' ראשונות דיצירה צחינת חיצויות לצד, ופנימיות ז' ראשונות דעשייה, הרי נתקנו עשר ספירות דעשייה פנימיות וחיצויות, וג' תחתונים דיצירה פנימיות וחיצויות, ח' ראשונות דיצירה חיצויות לצד, ועמה יורד אור מנפש צריאה לנשמה דעשייה שהוא צריאה דעשייה.

אצילות

תפילין של ראש לתקן על ידי זה חיצויות דחיצויות העולמות, נחם הוד יסוד דאצילות, ופנימיות אינם צריך לתקן כנ"ל.

ועתה שנתקנו נחם הוד יסוד דאצילות מכל שכן שנתקנו ממילא ז' ראשונות דצריאה חיצויות, ופנימיות דז' ראשונות דיצירה, הרי נתקנו עשר ספירות דעשייה ויצירה

פנימיות וחינוניות ומקיף, ועשר ספירות דבריאה חינוניות ומקיף, ונחם הוד יסוד דאילות חינוניות ומקיף, וכל שכן ה' ראשונות אילות ופנימיות דאילות ובריאה, ממילא יתקנו ויורד אור מנפש אילות לעשה ונעשה חיה דעשה בחינת אילות דעשה, הרי נתקן בחינת עובדא הנ"ל סילוק הקליפות מעליהם, וכל העולמות נתקנו במקומם, וכולם נתקנו בבחינת נפש, ונשמה לא נתקנה רק לעשה הנקרא נפש בערך שאר העולמות, ולפי שלא עשינו רק מצות מעשיות מצד נפש, ואף הצרכות גם כן מצד מצות מעשיות.

ברכה עליו לתקן אור מקיף לנחם הוד יסוד דאילות, והנה לסדרת הספרדים אין ברכה, כי אין בנו כוח לתקן אור מקיף לאילות וממילא נעשה, ולאשכנזים יש ברכה כי יש בידינו כח לתקן אור מקיף לכן יברך.

ועתה נריכין לבחינת מילולא כדי להעלות העולמות על ידי תפלתנו.

וסדר עלייתן כך הוא:

דע מן צרכות עד צורך שאמר הוא עשה כנ"ל, ותחילה עולים פנימיות דחינוניות, כי פנימיות ג' ראשונות דעשה עולים ונעשה חינוניות לחינוניות עולמות לנחם הוד יסוד דיצירה, כי חינוניות יצירה מעולה מפנימיות עשה, וחינוניות נחם הוד יסוד נעשה פנימיות אליהם, ומפנימיות נחם הוד יסוד דיצירה עולה ונעשה חינוניות לחינוניות חסד גבורה חפארת דיצירה, וחינוניות חסד גבורה חפארת נעשה פנימיות, ופנימיות חסד גבורה חפארת נעשה חינוניות לחינוניות חכמה צינה דעת דיצירה, וחינוניות חכמה צינה דעת נעשה פנימיות, ופנימיות ג' ראשונות דיצירה נעשה חינוניות לחינוניות מלכות דבריאה, כי מלכות שיעורה נגד נחם הוד יסוד דזעיר אנפין, לכן יש יכולת בידה להתלבש בשלשה ראשונות שתחתיה ולהיות חינוניות לג' שלמעלה הימנה, לכך חינוניות של מלכות נשארה בבחינת פנימיות לנחם הוד יסוד דיצירה, ופנימיות שלה נעשה חינוניות לג' תחתונות דבריאה וכו', עד שפנימיות ג' ראשונות דבריאה נעשה לבוש רק למלכות דנוקבא דאילות על דרך הנ"ל, וג' ראשונות דנוקבא מלביש לזעיר אנפין גם כן על דרך זה עד עמיק, והטעם למה ג' ראשונות דעשה מלבישין לנחם הוד יסוד דיצירה, וג' ראשונות דיצירה אינו מלבוש רק למלכות דבריאה, ולא לנחם הוד יסוד דבריאה, משום שעמה הכל תיקון עשה לכך ניתקן כל עשה ויכולין להיכלל ג' ראשונות שלהם עד נחם הוד יסוד דיצירה ממש, אך כדי לעשות מקום פנוי לג' ראשונות דעשה שיעלו דיצירה, היו נריכין בהכרח לעלות נחם הוד יסוד דיצירה למעלה, ואז כל העולמות עלו למעלה בהכרח עד אין סוף, אך תכלית הכל לתקן ג' ראשונות דעשה, וכיון שעמה נשלם עשה יש בג' ראשונות שלהם כח כדי לעלות למקום הנריך לה, שהוא נחם הוד יסוד דיצירה שהוא ג' על ג', אך שאר העולמות עדיין לא הגיע זמן תיקונם, לכן הלוואי שעל ידי תיקון עשה יהיה בהם כוח לעלות ג' ראשונות שלהם במקום מלכות של מעלה לצדה, ובאמת כשיגיע זמן תיקונם אחר כך גם הם יעלו על דרך עליות עשייה, כי מצורך שאמר עד יוצר תיקון יצירה, ואז עולים ג' ראשונות דיצירה ומלבישין לנחם הוד יסוד דבריאה כנ"ל, ועוד טעם לשינוי זה כי נקודה י' של מלכות היא שירדה לעולם שתחתיה בכל העולמות ואחר הקטרוג כולם עולין ונכללין בנחם הוד יסוד של עולם שלהם ונעשין בחינת ד', ובאלו הד' עולין ג' ראשונות של עולם שתחתיה שהם

במקום נצח הוד יסוד מלכות, ונעשה חיצוניות לכל הד' נצח הוד יסוד מלכות בזמן חיקונם, מה שאין כן מלכות דיצירה י' שלה שירדה לעשיה אינה עולה משם ונשארת תמיד בעשיה להאיר לז' תחתונות של עשיה, כי עשיה נחנת מלכות, וזריך שמהיה דבוקה שם המלכות ולא ביצירה, לכן אינה נקשרת עם ג' ראשונות דעשיה, לכן כשעולין ג' ראשונות דעשיה מלבישין לנצח הוד יסוד דיצירה כי אין שם נחנת מלכות.

תחילה יאמר בקשות קודם תפלה לטהר חלל שתחת העשיה:

בלדות עולם עשייה מן תחילת זרכות על נטילת ידיים עד זרוך שאמר הכל נחנת עולם העשיה, ועל ידי כללות מן זרכות וקרבות עד זרוך שאמר נעשה מוחין ומקיפין לנפש עשיה, ועולה עולם עשיה נחנת פנימיות העולמות שהם נפשות עשיה עם אור מקיף שלהם הנעשה על ידי הדיבור עד יצירה נחנת מין נוקבין ונפשך תכלול עמהם, וגם חיצוניות עולמות פנימי ומקיף שלהם נכללין עם נפש ועולים, ותשלוט עלייתן באמירת זרוך שאמר, ותכוין לשם ז"ן נשמת עשיה היוצא מן ה' אחרונה דהו"ה שעולה עמה, וגם א"ל אדנ"י שם עולם עשיה.

עולם עשייה

בזן זרכות עד פרשת תמיד התחלת לזכך החיצוניות ג' ראשונות דעשיה, כי הם מתזכרין ומקבלין אור גדול ויכולים להיות אחר כך פנימיות לפנימיות חסד גבורה תפארת דעשיה, ושיוכלו לעלות פנימיות ג' ראשונות דעשיה ליצירה.

קרבתות עמה נגמר להזדקך ולהתחלקן חיצוניות ג' ראשונות דעשיה נחנת פנימיות, ותחיל להמשיך כח מזעיר אנפין למלכות אצילות ולכל עולמות להעלות העולמות.

תמיד על ידי פרשת תמיד תחיל עליות העולמות שעולה פנימיות ג' ראשונות דעשיה לנצח הוד יסוד יצירה לחיצוניות ונעשה חיצוניות אליו, וחיצוניות נצח הוד יסוד דיצירה נעשה אליהם פנימיות, בסוד קרבן שמקרב העולמות, וכן עולה בסדר ממדריגה למדריגה עד שג' ראשונות דיצירה מלביש למלכות דבריאה, וכן כולם עד אין סוף.

קטורת אמירת קטורת כדי להשלים פנימיות ג' ראשונות עשיה שחקרו שעלו ליצירה, אומרים קטורת להעלות י"א סמני קטורת שהם י"א ניצוצי קדושה שבתוך הקליפה לקדושה, ואחר שהעלינו עדיין אין להם מקום שתחול שם הקדושה, לכן צריך להתחיל מראש עשיה, ונחלק נחנת פנימיות וחיצוניות דמלכות דיצירה הנשארת בעשיה במקום כתר דעשיה ונתחלק לשני נחנת, ומעלין לחיצוניות ג' ראשונות דעשיה הנשאר בעשיה ומלביש לפנימיות מלכות דיצירה, ועולין פנימיות ג' אמצעים עשיה לחכמה בינה דעת, ומלבישין לחיצוניות מלכות דיצירה ונעשו לה חיצוניות, כי אלו הן חיצוניות דחכמה בינה דעת ופנימיות דחסד גבורה תפארת כולם עשיה², לכך נעשו לשני חיצוניות למלכות, אחד לפנימיות המלכות ואחד לחיצוניות המלכות דיצירה, ופנימיות נצח הוד יסוד הלבשו לחיצוניות חסד גבורה תפארת עשיה, ופנימיות מלכות עשיה לחיצוניות נצח הוד יסוד, וי"א סמנים לחיצוניות מלכות עשייה.

ב. בסידור ר' אשר כתיב כי אלו הן פנימיות וחיצוניות דמלכות חכמה בינה דעת כולם עשיה, כמו שכתב בהג"ה בפרי עץ חיים.

אנא בכח זה הכל נעשה על ידי שם מ"צ דיצירה להעלות וליתן כח לבחינת הנ"ל, להעלות חיצוניות דג' ראשונות דעשיה, ופנימיות דחסד גבורה תפארת להעשות מבחינת עשיה לבחינת יצירה שיעלו וילבישו את המלכות דיצירה אף שהיא גם כן בעשיה למטה כנ"ל, נמצא שהיא מתלבשת בששה מדריגות דעשיה.

איזהו ועל ידי אחיזה עולין פנימיות נצח הוד יסוד דעשיה לחיצוניות חסד גבורה תפארת עשיה, ופנימיות מלכות עשיה נעשה חיצוניות לחיצוניות נצח הוד יסוד, ולחיצוניות מלכות דעשיה עולין י"א סמני הקטורת ומלבישין לחיצוניות מלכות, זה נעשה על ידי חמשה צבות דאחיהו.

ועתה נשלמו כל חלקי עשיה על ידי מלכות דיצירה שירדה ונשארה בעשיה כנ"ל, ועל ידי י"א סמני הקטורת שעלו התחתונים, והרי עשר ספירות עשיה שלימים, חוץ מן הג' ראשונות פנימיות שעלו לנצח הוד יסוד יצירה ונכללו שם, ואז הם מקבלים שם נפש יצירה לבד, והרי עתה י"ג בחינת על ידי ג' ראשונות שעלו, לכן לומדים ברייתא די"ג מדות, ועוד יש בחינת י"ג מדות חוץ מן הג' ראשונות שעלו כי חיות קליפות מלביש למלכות דעשיה הרי בחינה אחד, ופנימיות מלכות לחיצוניות נצח הוד יסוד הרי ג' בחינות ונצח הוד יסוד לחסד גבורה תפארת הרי ג' בחינות, וחסד גבורה תפארת לחיצוניות מלכות דיצירה הרי ג' בחינות, וחיצוניות חכמה צינה דעת לפנימיות מלכות עשיה הרי ג' בחינות, סך הכל הם י"ג.

קדיש הוא עמוד שבין עולם לעולם, כי עד עתה כללנו הששה היכלות דעשיה התחתונים זה בזה וקבלו הג' ראשונות בחינת נפש יצירה, ועתה אומרים קדיש להעלות ההיכלות ליצירה, ושיקבלו הג' ראשונות בחינת רוח יצירה, זה נעשה על ידי מ"צ וכ"ח דאחיות דקדיש, וב' מ"צ וכ"ח דחיבות אלו נותנין כח לג' ראשונות דעשיה שמהא בחינת רוח, וגם לו' תחתונות דעשיה, כי על ידי שיוכלל ג' ראשונות דעשיה ביצירה להיות יצירה ממש על ידי הקדיש, לכן יש לו כח ליתן רוח לו' תחתונים דעשיה.

הודו לפי שהיכל קודש קדשים הוא ג' ראשונות דעשיה שעלה בקדיש נעשה גוף יצירה ממש, על ידי המזמורים אלו עד צרוך שאמר, כי כל המזמורים הוא ביצירה ויש בהם אפילו אור פנימי בחינת נשמה מיצירה, אלא שאחר כך כשעולה ליצירה למעלה חוזרת להיות בלי נשמה, כי יצירה נסתלקת, ולכן אף על פי שהוא יצירה הכל היא תיקון עשיה, לכן קודם צרוך שאמר אומרים הודו לפי שעלו ג' ראשונות דעשיה בג' תחתונות דיצירה שלא יתאחזו הקליפות בחיצוניות נצח הוד יסוד דיצירה, אלו מזמינים הכחות הקדושים שישבחו ויזמרו לה' לומר הקליפות ולהכניעם שלא יעלו גם הם.

עולם יצירה

ועתה ביצירה יש י"ג בחינת על ידי ג' ראשונות דעשיה, לכן אנו אומרים י"ג צרוך בצרוך שאמר, ועל ידי הזמירות עד ישתבח הכל עולם יצירה ובכללן נעשו מוחין פנימים ומקיפים לרוח דיצירה, ואז עולים הרוחות פנימיות העולמות עם אור פנים ואור מקיף שלהם לצריאה ותכלול רוחך עמהם, וגם החיצוניות דעולמות יצירה פנימי ומקיף עולים

ונכללין עם רוח, וגם עתה נגמר הכל להיכלל עולם עשיה בעולם יצירה, ועולין עם יצירה לבריאה ונגמר כניסתם בהגיעם ליצור, ויכוין אל מ"ה היוצא מן ו' דהוי"ה והוא נשמת יצירה, וגם לשלב עמו שם ב"ן דעשיה.

ברוך שאמר עד יוצר יצירה, כי עתה שאנו ביצירה ניתקנו עוד, כי פנימיות חכמה בינה דעת דיצירה עולים לחיצוניות נצח הוד יסוד דבריאה, וגם בעשיה יש הוספה מאליו חיקון הארה שגם חיצוניות חכמה בינה דעת שלה עולין לנצח הוד יסוד דיצירה, להלביש פנימיות שלהם שעלו שם בראשונה, כי עד עתה לא עלו רק פנימיות, נמצא שעמה יהיו פנימיות וחיצוניות דג' ראשונות דעשיה במקום נצח הוד יסוד דיצירה, וחיצוניות נצח הוד יסוד יצירה עולה במקום חסד גבורה תפארת, ותקח ב' נצחית בחינת עובדא דיצירה. **ישתבח** עתה יש גם בבריאה גם כן בחינת י"ג על ידי ג' ראשונות דיצירה שעלו לכאן, לכן יש י"ג שמים.

קדיש על ידי הקדיש נעשה מיצירה בריאה ממש על דרך הקדיש דהודו.

עולם בריאה

ועתה מן יוצר אור עד ברכת מגן אברהם עולם בריאה ועל ידי כללם נעשה מוחין פנימים ומקיפין לנשמות שהם פנימיות העולמות דבריאה, ועולין הנשמות שהם פנימיות ומקיפין בבחינת מין נוקבין ותכלול נשמתך עמהם, וגם חיצוניות בריאה דעולמות עם המקיפין שלהם עולין ונכללין על ידי הנשמות, וגם עולם עשיה ויצירה נכללין עמהם ועולים ונגמר עלייתן בברכת מגן אברהם, ויכוין אל שד"י וס"ג היוצא מן ה' ראשונה דהוי"ה וישלב עמהם מ"ה וב"ן הנ"ל, ועל ידי כן נכללת השכינה מנפש רוח נשמה מכולם ונעשה בחינת מין נוקבין.

ברכו היכל קודש קדשים דיצירה שעלה בראש הבריאה עתה חזר להיות גוף בריאה ענמה ממש.

יוצר מן יוצר עד מגן בריאה, ועתה שאנו בבריאה ניתקן עוד, כי פנימיות חכמה בינה דעת דבריאה עולין לנצח הוד יסוד דאצילות דחיצוניות העולמות, ויצירה ניתוסף שחיצוניות חכמה בינה דעת שלהם עולין לנצח הוד יסוד דבריאה גם כן, והלבישו לפנימיות שלהם שעלו שם בראשונה, כי עד עתה עלו פנימיות וזה נגמר עד עמידה כנ"ל, ותמשמש בתפילין בחינת עובדא.

קריאת שמע נעשו עוד פעולה בבריאה, שגם מוחין פנימיות דפנימיות עולמות דאצילות נעשה עתה בקריאת שמע צלי מקיפין, והמקיפין נעשה צעמידה.

עמידה אין קדיש בין בריאה לאצילות להעלותם ולעשות אצילות ממש, כי הבריאה קשורה באצילות על ידי המלכות דאצילות שבראש הבריאה.

אדני שפתי היכל קודש קדשים דבריאה עולה לאצילות עד מגן אברהם.

עַתָּה מִתְחִיל הַעֲמִידָה וְנִכְלָלוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּאֲצִילוֹת מַמְטָה לַמַּעֲלָה, וְעַל יְדֵי עֲמִידָה נִיחָקֵן מִקִּיפִים לְאֲצִילוֹת דְּפִינִימוֹת הָעוֹלָמוֹת, וְחֻכּוֹן לְכָל ג' עוֹלָמוֹת וְנַפֶּשׁ רוּחַ נִשְׁמָה, וְגַם נַפֶּשׁ רוּחַ נִשְׁמָה שֶׁלָּךְ תִּכְלֹל עִמָּהֶם מַמְטָה לַמַּעֲלָה

אֲצִילוֹת

עַתָּה שְׁאֵנוּ בְּאֲצִילוֹת, לִכֵּן נִתְקַן עוֹד שְׁגַם בְּצִרְיָאָה נִיחּוּסָף שֶׁם שְׁחֻמָּה צִינָה דַּעַת חִיצוֹנוֹת שֶׁלּוֹ עָלוּ לִנְחָה הוּד יִסּוּד דְּאֲצִילוֹת וְהִלְבִּישׁוּ לְפִינִימוֹת שְׁלֵהֶם שְׁעָלוּ שֶׁם בְּרָאשׁוֹנָה, כִּי עַתָּה לֹא עָלוּ רַק הַפִּינִימוֹת, וְחֻכּוֹן שֶׁכֵּל הָעוֹלָמוֹת נִכְלָלִין זֶה בְּזֶה ע"צ ס"ג מ"ה ב"ן.

קִדְיֵשׁ אַחֲרֵי הָעֲמִידָה

בְּפִנֵּי שֶׁכֵּל הָעוֹלָמוֹת הָיוּ כְּלוּלִים בְּאֲצִילוֹת בְּצִינָת נַפֶּשׁ רוּחַ נִשְׁמָה שְׁצָהֶם, וְצַעַת הַזִּיּוּג בְּשֵׁים שְׁלוֹם אֵינֶם מִתְיַחֲדִים אֲלָא עוֹמְדִים סְבִיב לְאֲצִילוֹת כְּכֹנֶפִיִּים לְהִגֵּן מִהַקְלִיפּוֹת, לִכֵּן אֹמְרִים קִדְיֵשׁ לְהִיכָלֵל פַּעַם ב' צִרְיָאָה בְּאֲצִילוֹת אַחֲרֵי הַזִּיּוּג, כִּדִּי שִׁוְכָלוּ הָעוֹלָמוֹת שֶׁם וַיִּקְבְּלוּ שַׁפַּע הַנִּשְׁפָּע מֵאוֹתוֹ הַזִּיּוּג בְּהִיוֹתָם כְּלוּלִים לַמַּעֲלָה, וְעַתָּה כָּל הָעוֹלָמוֹת כּוֹלֵם בְּאֲצִילוֹת מִקְבָּלִין שַׁפַּע כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

אֲשֶׁרֵי יִכּוּן כִּי אֲצִילוֹת ע"צ מִשְׁפִּיעַ לְצִרְיָאָה ס"ג וְאֵל שְׁדֵי בְּהִיוֹתָם כְּלוּלִים.

וְבֹא לְצִיּוּן עַתָּה סוּד לִידָת הַזִּיּוּג הַשַּׁפַּע, וְלוֹקַחַת הַצִּרְיָאָה חֵלֶק הַנִּשְׁמוֹת הַמְּגִיעַ לָהּ וְחֻשְׁחָף נִשְׁמַתָּךְ גַּם כֵּן.

קִדְיֵשׁ לְהוֹרִיד הַשַּׁפַּע.

תַּפְלָה לְדוֹד יִצִּירָה, וְנִכְלָל יִצִּירָה בְּצִרְיָאָה וַיּוֹרֵד הַשַּׁפַּע מֵאֲצִילוֹת לְצִרְיָאָה וּמִצִּרְיָאָה לְיִצִּירָה, וְלוֹקַחַת חֵלֶקָה וְחֵלֶק רוּחוֹת הַמְּגִיעַ לָהּ וְשַׁחַף רוּחָךְ עִמָּהּ.

קִדְיֵשׁ לְהוֹרִיד הַשַּׁפַּע.

קוּרָה אֵל יְהוּדָה עֲשִׂיהָ, נִכְלָל עֲשִׂיהָ צִיִּצִּירָה וַיּוֹרֵד הַשַּׁפַּע מֵאֲצִילוֹת לְצִרְיָאָה וּמִצִּרְיָאָה לְיִצִּירָה וּמִיִּצִּירָה לְעֲשִׂיָּהּ, וְלוֹקַחַת חֵלֶקָה חֵלֶק נַפְשׁוֹת הַמְּגִיעַ לָהּ וְחֻשְׁחָף נַפְשָׁךְ עִמָּהֶם.

קִדְיֵשׁ לְהוֹרִיד הַשַּׁפַּע.

עֲלִינָו הָעוֹלָמוֹת יוֹרְדִים כָּל אֶחָד לְמִקּוֹמָם כִּדִּי לְחֵלֶק טָרֵף לְבִנֵּי בֵּיתָם, מֵאוֹר פָּנִים שֶׁקְבָּלוּ עַד עַתָּה בְּאֲצִילוֹת, כִּי בָחוּל אֵנוּ מִיִּיחָדִים אֹתָם רַק לְפִי שְׁעָה, וְעִמָּהֶם חוֹרִים אֹר מִקִּיף וּמִסְמָא עֵינֵי הַחִיצוֹנִים שֶׁלֹּא יֵאָחֲזוּ בַּהֲשַׁפַּע.



כוונת קימה

כל מי שיראת הוי"ה נוגע בלבו יתגבר כארי לקום בחצות לילה ולזכות יצרו הרע, והאריכו
 צוהר בכמה מקומות² שכתו של הקס, ולא לחנם האריכו אלא להיותו עמוד גדול לעבודת
 הוי"ה ומועיל מאוד להשגת רוח הקודש.

ובזוהר בראשית (בראשית הקדמה ד') משמע שאפילו בקץ חייב לקום בחצות, מדקאמר מאן
 דלא מפסה לדא בכל יומא וכו', ועת הקימה בין בקץ בין בחורף הוא אחר שעה
 שישיית, וכן כתב הרמ"ק (אור יקר פרשת ט') שיתין נשמי היינו ששה שעות נגד שש קצוות דזעיר
 אנפין.

טוב ללמוד צלי הפסק משעה שקם עד זמן תפילה, ואם אינו יכול, טוב שאחר חצות
 יעסוק במורה מה שיוכל, ואחר כך הרשות בידו לישן, ויזהר על כל פנים שיחזור
 ויקום כמו חצי שעה קודם עלות השחר, אם יקום סמוך ליום בלילות קצרים מוטב שיעשה
 סדר התיקון משילמוד, כי מועיל יותר מלימוד, אם לא יקום יענוש עצמו בקנס לזדקה
 ובאכילות בשר ויין באותו יום, גם יכין תרנגול שיעירו בחצות לילה, ואין לסמוך על מעלת
 עצמו שיתעורר מאיליו, כי אפילו התנאים לא סמכו על זה והיו עושין המצאות כעין גלגלא
 דקיטפא הנזכר צוהר פרשת לך לך (י"ג:), ואם יהיה תרנגול שחור מה טוב, כי מכיון
 השעות יותר משאר תרנגולים.

בהקיצו יאמר

**מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁחֲזַרְתָּ בִּי
 נִשְׁמַתִּי בְּחַמְלָה רַבָּה אֲמוּנָתְךָ:**

תיבה כשיעורר משנתו יטול ידיו קודם שיגע במלבושיו ולא בפניו, ומכל שכן בראשו שהוא
 מקום קדוש כנזכר צוהר (וישנ קפ"ד:), ואסור לילך ארבע אמות צלי נטילה כנזכר
 צוהר (הקדמה י'), ויהיה לו שני כלים מוכנים מראשיתו אחד מלא ואחד ריק שיקבל בתוכן
 המים, אחד נקרא צרוך ואחד נקרא ארוך, וטוב שיהיה כלי תחתון פגוס כי הוא של סטרא
 אחרא.



ג. תולדות קל"ו ע"א, בשלח נ"ז ע"א, ויקרא י"ג ע"א, אחרי ס"ד ע"ב, וס"ח ע"א, ועוד.

סדר הנטילה: יטול הכלי ביד ימין ויתנהו לשמאל להכניעה וירחוך ימינו, ואחר כך יקבל בימין וירחץ השמאל, וכן יעשה שלשה פעמים בדילוג דוקא, כי אין הולכת משם הקליפה הנקראת צת מלך כי אם על ידי דילוג דוקא, ויכוין שעל ידי מימי החסד אשר יעשה לידי זעיר אנפין דעשיה יפריד הקליפות מהחילונים ג' תחמונות דעשיה, ומתקנס צקוד אור פנים שלהם, ויכוין אל י' דאדני.

סדר הנטילה: והנה דע כי החמשה גבורות הם מנפ"ך כפולים, והם רמזים בחמשה מקומות באדם צפה בחוטם וצידים וכו', והם נמשכין דרך הזרועות עד סיום האלצעות, ושם חמשה אלצעות נגד החמשה גבורות, ובסיומם שם היא אחיזת החילונים, ולפי שהם כפולים לכן בכל יד חמשה אלצעות, וכל זה צידים דזעיר אנפין דעשיה, כי החסד שבזעיר אנפין יש בו גם כן סיגים כדמיון כסף, ומים שהם צחינת חסדים, ויש בהם עכירות וסיגים והם הנשאים מצחינת צירורי המוחין והם תחת עולם העשייה, ולפי שכל הדינין אלו הם בעשייה, לכן נטילת ידים הם בעשייה צידים דזעיר אנפין אשר שם, כי שם נגלו צחינת זרועות, ולא באריך אנפין דעשיה ולא באצא ואמא ששם רק גילוי הראש, ועל ידי המים שהם צחינת חסדים הכולל כל החמשה חסדים, על ידי זה מתמתקים החמשה גבורות מנפ"ך כפולים שצד ימין ושמאל, ואז הקליפות הנאחזין באותן חמשה גבורות הנ"ל שהם בחמשה אלצעות כפולים, הם נדחין ומתגרשים על ידי החסדים, כי החסד דוחה ומגרש הקליפות, והוא מי"ס מגרשים קליפות הנאחזים בסיומי אלצעות.

יכוין שאדם הנוטל ידיו הוא דוגמת זעיר אנפין שהוא צקוד שם מ"ה יוד הא ואו הא גימטריא אדם והחסד גבורה תפארת הם צחינת ע"צ ס"ג מ"ה

חסד ע"צ	גבורה ס"ג	תפארת מ"ה
יוד הי ויו הי	יוד הי ואו הי	יוד הא ואו הא

ועוד כי מים אלו הם מ"י של אלהים עם הכולל גימטריא נ"א יודין שיש באחוריים דשני קס"א וקמ"ג וקנ"א, ואחוריים דע"צ ס"ג מ"ה צ"ן קפ"ד קס"ו ק"ל קד"ס, ואחוריים דאלהים דיודין ודאלפין ודההין כזה:

אחוריים קס"א	אלף, אלף ה', אלף הי יוד, אלף הי יוד הי:
אחוריים קס"א	אלף, אלף הי, אלף הי יוד, אלף הי יוד הי:
אחוריים קמ"ג	אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף הא יוד הא:
אחוריים קנ"א	אלף אלף הה, אלף הה יוד, אלף הה יוד הה:
אחוריים ע"ב	יוד, יוד הי, יוד הי ויו, יוד הי ויו הי:
אחוריים ס"ג	יוד, יוד הי, יוד הי ואו, יוד הי ואו הי:
אחוריים מ"ה	יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא:
אחוריים צ"ן	יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה:
אחוריים אלהים דיודין	אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מום:

אחוריים אלהים דאלפין אלה, אלה למד, אלה למד הא, אלה למד הא יוד, אלה
למד הא יוד מם:
אחוריים אלהים דההין אלה, אלה למד, אלה למד הה, אלה למד הה יוד, אלה
למד הה יוד מם:

יש בהם נ"א יודין כמנין מ"י והכולל המגרשים הקליפות הנאחזים באל"ה דאלהים, ולזה
תכין כאשר תקח המים בידך קודם שמתול ומרחץ, וגם תכין להכלי שקורין אנפול גימטריא
יאחדונחי עם הכולל.

ובעת הנטילה תרחץ בסיכרוגין

פעם אחד יד ימין ותכין ותאמר יד הגדולה חסד זעיר אנפין בת מלך ראשי תיבות מ"צ
דע"צ כזה,

מלא דמלא דע"ב	יוד ויו דלת הי יוד ויו הי יוד
	והוא כ"ח דע"צ מ"צ דע"צ,
מלא דע"ב	יוד הי ויו הי
פשוט	יהרה

פעם אחד על יד שמאל יאמר יד החזקה גבורת זעיר אנפין

מלא דמלא דס"ג	יוד ואו דלת הי יוד ואו אלה ואו הי יוד כ"ח
	דס"ג מ"צ דס"ג,
מלא דס"ג	יוד הי ואו הי
פשוט	יהרה

פעם שני ליד ימין יאמר יד הגדולה יוד הי ויו הי י' דע"צ הרי מ"צ דע"צ
יד ימין יהרה אלהינו יהרה בכללה י"ד אותיות,

פעם שני ליד שמאל יאמר יד החזקה יוד הי ואו הי י' דס"ג הרי מ"צ דס"ג
יד שמאל כוזו במובסז כוזו בכללה י"ד אותיות,

פעם שלישי ליד ימין יד הגדולה יהרה הוי"ה דע"צ, הרי נשלים מ"צ דע"צ

פעם שלישי ליד שמאל יד החזקה יהרה הוי"ה דס"ג הרי נשלים מ"צ דס"ג,

ותשפ"ש שני ידיך ביחד

ותכין יד ימין יוד ואו דלת הא אלה חני כ"ח דמ"צ דמ"ה כזה י"ד ויאמר יד הרמה
ג' פעמים ויכין למ"צ כולו דמ"ה,

יד שמאל ואו אלה ואו הא אלה חני כ"ח הנשאר ממ"צ דמ"ה

ויכוין בכללם יהרה יוד הא ואו הא י"ד אותיות שמחצר שני הידים נעשה יד אחד,
וזהו שורש שם מ"צ שם הוי"ה צענמו, וממנו נתפשטו שני הידי"ם שהוא כ"ח
דמ"צ הנ"ל.

ובמושנת חסידים כתב יד ימין פעם אחד ידו"ה אלהינו יהודה, יד שמאל פעם אחד בוזו וכו', פעם ב' ימין מ"ב דע"ב, פעם ג' שמאל מ"ב דס"ג, פעם ג' ימין פשוט דמ"ה, פעם ג' שמאל מילוי דמ"ה, והשפשוף מילוי דמילוי דמ"ה, והבזוח יבחר.

בוזנת לבישה

ואחר כך לובש בגדיו ולא יהיה נכבדים כל כך ובזוקר אלא בינונים, וישים שני נדדי המלבוש בצד ימין ואוחזם בימיו וילבש וישאר נד ימין דמלבוש צד ימיו, ואחר כך יסבב נד שמאל דמלבוש דרך אחוריו עד שמאלו, וילבש תחילה יד ימיו בציד יד ימין, ואחר כך ילבש נד שמאלו ותמיד יעשה כן

ולא ילבש שני מלבושים כאחד דקשה לשכחה (שלחן ערוך אורח חיים סימן ב' מגן אברהם סעיף קטן ג') כי מלבוש אדם הוא מן הקדושה בחינת אור מקיף, כי יש אור פנים בפנים בגוף, והמלבוש סובב כל הגוף, ואחר כך אור מקיף ממש בחינת לבוש העומד בחוץ על כל המלבושים, וגם לכל לבוש יש בחינת אור מקיף אחד, והאור מקיף של המלבושים דוחה הקליפות, כי אינה יראה מהקליפות, ולכך אור מקיף תמיד בחוץ, וסוד מקיף המלבוש הוא מבחינת עור החיצון דנחם הוד יסוד דאימא, כי הכלים דנחם הוד יסוד אימא נכנסים בזעיר אנפין בסוד לבושי מוחי דזעיר אנפין, ובחינת עור החיצון דנחם הוד יסוד דבינה אינו נכנס תוך זעיר אנפין, אבל נשאר נגדו מבחוץ והוא בחינת הנקרא חשב"ל גימטריא מלבוש"ש, והוא מלבוש ומקיף לזעיר ונוקבא, ואינו בחינת אור מקיף, כי היא רק להגן מהקליפות לזעיר ונוקבא, כי צדינה אין להם אחיזה, והיא מפסקת שלא ינקו החיצונים מאור פנים דנוקבא, כי הם עומדים בינו למקיף שלה, ואחוריהם למקיף ופניהם לפנימי, וחלק החשב"ל המלביש לזעיר ונוקבא היא מפסקת בין קליפות לזעיר ונוקבא בסביבותם ומתחמיהם, ואותן שסביבותם נקרא לבוש חשב"ל, והנה באדם התחתון יש גם כן בחינת זעיר ונוקבא, ולפעמים על ידי עבירה שעושה גורם לקליפות שאוחזין במלבושיו, ואור מקיף דוחה הקליפות כנ"ל, לכך כשלוש שני לבושים כאחד אינו נותן מקום לאור מקיף, שיכנס ויעמוד בין הלבושים, ואין הקליפות נידחין מהמלבושים, ואז השכחה מלויה מצד הקליפות.

בוזנת לבישת מנעלים

וילבוש מנעליו, וינעול מנעל ימין תחילה ויקשור שמאל תחילה (שבת ס"ה.), ואם אין לו קשירה ינעול מנעול ימין תחילה ותו לא, ואף שעיקרו לצורך נוקבא סוד שמאל, כי כנגדה החיצונים שוכנים בחינת מלבוש לזעיר אנפין שהוא סוד ימין, ואחר כך לשמאל סוד נוקבא, וסודו הוא כי החשב"ל המלבוש הנ"ל הסובב מתחתיו הוא בחינת מנעלים שהוא בחינת אה"ה דבינה כנ"ל, וסוד אהיה התחתון הוא דההי"ן כזה אל"ף ח"ה יו"ד ח"ה גימטריא נע"ל עם הכולל, ויאמר שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז ויכוין לעשות עצמו מרכבה לזעיר אנפין.

יפנה

דע כי יש בחינת הארה היורד לחיצונים להחיותם, והוא כי השערות סוד בחינת דינין מבירורי מ"ן דמלכים, ויש בחינת שערות הזקן והם דינים קשים ויוצא ממותריהם קליפות, והוא יוצא דרך הנקב האחר מאחוריים, מבין נחם והוד בבחינת חיצוני אשר שם, והוא בועיר אנפין דעשייה כי הוא סוף אדם דעשייה בהגיע למקום הקליפות, והוא בחינת נרכים גדולים, ויש בחינות שערות הראש שאינם קשים כל כך, ויוצא ממותרות שלהם מול פניו והוא בחינת קטנים, והם להם כדי חיותם כי הם סוף השתלשלות הדינין, ויש להם אחזה אפילו בפנימיות דעשייה, רצה לומר בבחינת הלבושים ולא ח"ו בבחינת כלים, לכן יפנה לטהר הפנימיות דעשייה וגם כי הם באדם ממותרי אכילה מהבירורים שנתבררו הקדושה ויוצאין הפסולת ונדחין למטה ונהגין מהם הקליפות, לכן ראוי שלא יעכזם בגוף, כי הם קליפות והם שיקון הנפש ממש יותר משקן הגוף, ולזה יכוין, וכדי שלא יהיה לקליפות יכולת להזיק לאדם, כי אין אדם ראוי להרהר בדברי תורה צבית הכסא, לכן יאמר התכבדו מכובדים קדושים משרתי עליון תנו כבוד לאלהינו שמרנוני שמרנוני עזרנוני עזרנוני סמכוני סמכוני המתנינו לי עד שאבננו ואצא שכן דרבן של בני אדם, ויועיל לו מאוד שלא יבוא לידי הרהור צבית הכסא בדברי תורה, ועל ידי זה נתקן אור פנים נחם הוד יסוד של עשייה, ואף שכתב השלחן ערוך (אורח חיים סימן ג' סעיף ה') שלא לאומרו משום היוהרא¹ מכל זה חידש הרב ז"ל לאומרו גם עכשיו, מפני שכינה שהיא צמערב, ראוי להחמיר כדעת הרמב"ם (פרק ו' מהלכות בית הבחירה הלכה ט') שגם צבית הכסא שלנו שהם צבית לא ישב צין מזרח למערב, ואף שהוא נגד הפוסקים, מכל מקום צמה שנוגע לכבוד השכינה שהוא צמערב ראוי להחמיר כנ"ל, יהרהר צבית הכסא בצורכי בית, ובשבת אסור להרהר גם בזה, וטוב להרגיל עצמו בשבת בחשבוניות צבית הכסא כדי שלא יהרהר בדברי תורה.

לא יגלה עצמו עד שישב ויהיה מאוד לנוע צבית הכסא כלילה כמו ביום.

לא ידבר צבית הכסא כי יש ח"ו מין שד המתעבר באדם ומחטיאו

כוונת הנטילה

בזה נכון לעשות כספרדים לרחוץ במים, ועדיף מקינות, כמו שאמר (משלי ל' י"ב) מלאותם לא רחץ, וזהו מאוד שח"ו לא תדבק לואה צפי הטבעת, כי לואה במקומה מעכבת התפלה, לא יאחז באמה וישתין (מדה י"ג), אלא ישתיין מיושב, ואם אי אפשר יאחז על ידי חלוקו וישתיין, לא יסתכל במילתו ח"ו שכל המסתכל בקשתו קשתו ננערת, וכל מה שאפשר להרגיל עצמו שלא להושיט יד לאמה הרי זה משוּבָּת, ותיכף כשיצא יעול ידיו המזוהמות מזוהמת שד שצבית הכסא הנקראת נבל, ויכוין כי על ידי המעשה נתקן אור פנים נחם הוד יסוד של עשייה, ועל ידי הצרכה נתקן אור מקיף סוד הכל היוצא מפיו.

ויקיים מאה צרכות, וכוונתם בכלל סוד הצ"ל היוצא מהפה ויכוין צמאה צרכות גימטריא



ד. אך דחמירא סכנתא מאיסורא יש לאומרו סידור הר"ש.

שם ס"ג, והמילוי כה יר"ד ה"י וא"ו ה"י וד"י אר"י להמשיכם מן אימא לזעיר אנפין, וממנו לנוקבא הנקראת אדני גימטריא ק בהיות הא בצורת **א**, והי שעל הב בחשבון מלבד הנו"ן עצמה, כה **ב**, וזוה יעלו הניצויות שבקליפה בסוד מין נוקבין לנוקבא למקנס בסוד מאה אדנים.

ויברך ויכוין שזוה מעלה הניצוין שבקליפה בסוד מין נוקבין לנוקבא למקנס על ידי הצרכה כנ"ל, והוא שיגביה ידיו ויצרך, ויגביהם נגד פניו, וזוה גם כן תכוין להעלות עשייה למעלה, כי תחילה היה חסד גבורה תפארת זעיר אנפין בצחינת רישא דזעיר אנפין כי היה רק צחינת ו' קלוות ונלח הוד יסוד צחינת זרועות, וכשנכנסו בו המוחין נעשו בו צחינת חכמה צינה דעת וחסד גבורה תפארת נעשו בצחינת זרועות, ולפיכך יגביהם למעלה להעלותם למדריגה הראשונה שהיה לזעיר אנפין בצחינת ראש, ועל ידי זה לא יוכלו הקליפות ליינק מסיומם אחר התרחקם משם על ידי הנטילה כנזכר לעיל בנטילה ראשונה, ועוד כי אנו יראים שאם יניח אלצעות היד למטה יומשכו האורות שני מוחי זעיר אנפין דרך קו ימין ושמאל ויאלו דרך בקיעת הנפרנים, לכן אנו מעלין אותן עד ראשו לחזור לשרשם למוחין זעיר אנפין ומשם לללא, ועל ידי כן אין הקליפות נאחזין כנ"ל, וגם תכנים קשרי זרועין לפנים מהגוף בסוד (מלכס א' ו' כ"ה) וכל אחוריהם בימה, כי אין המים נוטלים אלא לידיים ולא בזרועות, כי דיני זרועות אין אנו יכולים לבסמם עמה בזמן החורבן, לכן לפחות אנו צריכין לחבר זרועות ידיו שלא יאלו קשרי הזרועות לאחור.

יד א' יד הגדולה יהוה אלהינו יהוה י"ד אותיות נגד י"ד פרקין שניד

יד ב' יד החזקה כוז"ו במובס"ז כוז"ו

יד ג' יד הרמה יהוה יר"ד ה"א וא"ו ה"א

שלשה פעמים י"ד גימטריא מ"ב, והשם המעלה הוא מ"ב, שכל עלייתה על ידי מ"ב.

ויאמר

יְדִיו גְּלִילִי זָהָב מְמַלְאִים בְּתַרְשִׁישׁ רֹאשִׁי תִצּוֹת מ"ב.

ובשמנענע ראשו לרחוק יאמר

רֹאשׁוֹ בָּתָם פֹּז קִנְצוֹתָיו תִּלְתָּלִים שְׁחֻרוֹת פְּעוֹרָב

ובשרוחק עיניו יאמר

עֵינָיו בִּיזְנִים עַל אֶפְיָן מִים רִחְצוֹת בְּחֶלֶב יִשְׁבוֹת עַל מְלֹאת

ובשרוחק שפתותיו יאמר

שְׁפָתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים נִטְפּוֹת מִזֶּרַע עֵבֶר

ובשרוקק יאמר

מַעְיֹ עֲשֵׂת שֵׁן מְעַלְפָּת סְפִירִים

וירחיק תחילה מקום התפילין, ואחר כך מקום הקשר של תפילין, ואחר כך מקום תפילין של יד, ואחר כך הפנים, ואחר כך השפמים, ויכוין לטהר שפמים שהם כלי לאומיות בומ"ף היוצאין משפמים שיאירו צאור צהיר, אחר כך צלאתן מכלי שלהן בעת תפלה

שיחפלל אחר כך, אחר כך השיניים ויכוין לזושר"ץ, אחר כך חלל פה ולשון ויכוין לטהר כלי דטלנ"ת, ואחר כך החיך לאותיות גיב"ק, אחר כך גרון לאותיות אחה"ע, ויכוין לטהר חמשה מולאות ממה שהשתמש לדברים המכעיסין הצורה יתבדך וטמא אותם, ויכוין עכשיו שיהיו נקיים וטהורים לצורך התפלה, והיו ראויין להצטרף אחת אל אחת לכתר על ראש מלך מלכי המלכים, ומתחיל להזדכך חיצוניות דחכמה בינה דעת דעשייה כדי שיוכלו להיות אחר כך צחינת פנימיות, מבואן עד צרוך שאמר עולם עשייה, ויכוין להעלות כל הנפשות דעשייה ונפשך עמהם, ונגמר עלייתן בצרוך שאמר, ויכוין בזה ה' [תפלה] יוד הה וו הה [נשמת עשייה] אל אדני שם הענס, ועיקר הצרכה זו דנטילת ידיים לחקן אור מקיף דחיצוניות שלשה תחתונות דעשייה, על ידי אור י"ג מדות דאריך אנפין שבעשייה, שהוא מספר י"ג תיבות שבצרכה זו¹.

ברוך

ב מלכות דבינה, ר ראשית חכמה ו סוד דעת עליון, ך כתר עילאה שער הג' נתיב לא ידעו עיט שמשם מושך הטיפה

שביל יסוד אבא המזדווג עם צרכה שהיא נתיב יסוד אימא המשפעת לזעיר אנפין

גם חכמה נקרא צרוך ובינה נקראת צרכה

כי צרוך עם ד' אותיות גימטריא רל"צ סוד רל"צ סוד ד' אותיות והכולל גם כן גימטריא ע"צ ס"ג מ"ה צ"ן שהוא בחכמה

אלף הי יוד הי

(אלף הי יוד הי)

אלף הא יוד הא

ונמשכים ציטודה הנקראת ברבא שהוא אהי"ה דההין קנ"א

אלף הההה יד הההההה

גימטריא רל"צ בלי לף שבמילוי האלף הנ"ל

והלף הנשאר מאהי"ה הנ"ל עם א פשוטה

גימטריא פלא צחינת שביל דקיק הנקרא פלא

יסוד אבא הדצוק זיווג מדירי ציטוד אימא

והל"צ הנ"ל עם פלא גימטריא גשם צחינת מיין נוקבין חמשה גבורות שציטוד אימא הנקראת גבורות גשמים

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

יוד הא ואו הא

יוד הה וו הה

גימטריא רל"צ

ונמשך בשביל שלו הנקרא יסוד

הנקרא ברוך

יוד-הו-הה

ה. נ"ב בברכת על נטילת ידיים יגביה ידיו עד הראש להעלות חסד גבורה תפארת למקומם כמבואר בנטילת ידיים דאכילה והאורות ההם יבואו למוחק דזעיר אנפין ומשם ללאה וגם להכין העשייה שתעלה, וגם עתה יכניס קשרי זרועותיו לפנים כנגד גופו ויתחיל לברך ברכת על נטילת ידיים ועל ידי זה יתחיל לזכך חיצוניות חכמה בינה דעת שיהיו ראויים להיות במדריגות פנימיות וכמו שכתב בפרי עץ חיים פרק ג' משער הברכות ובמשנת חסידים, הגהות צבי תפארת.

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

גם גשם גימטריא שביל עם הכולל לרמוז על יסוד אבא הנקרא שביל הגנוז ביסוד
אימא ולא פסיק זיווגיהו

ושביל עם פלא עם שני הכוללים גימטריא תנ"ה ומספר קס"א קמ"ג קנ"א דבינה
אלף הי יוד הי קס"א אלף הא יוד הא קמ"ג
הנמשכין ביסודה אלף הה יוד הה קנ"א
גימטריא תנ"ה

רמוז לקשר דבוק ונמרץ של יסוד אבא שהוא שביל ופלא עם יסוד אימא ששם שלשה אהי"ה

גם אלף הי יוד הי. אלף הא יוד הא. אלף הה יוד הה גימטריא תנ"ה
עם כללות שבע שמות דע"ז ס"ג מ"ה ב"ן קס"א קמ"ג קנ"א

א { יוד הי ויו הי	ה { אלף הי יוד הי
ב { יוד הי ואו הי	ו { אלף הא יוד הא
ג { יוד הא ואו הא	ז { אלף הה וו הה
ד { יוד הה וו הה	

גימטריא נתי"ב הרי איך נקשר זה עם זה קשר אמין דלא פסיק

אתה

לחפד. אחר שנמשך האורות אל השביל ונתיב הנ"ל ממשיכין לנו עתה את כל הנ"ל
בבחינת זיווג נתיב יסוד שלה לבד ואחר כך בעטרה שלה שהיא מלכות שלה

זהו אֵתְּהָ ר"ת אֵשֶׁר תִּבְנֶה הַיָּדָד

אשר הוא ראש הוא הא שנותן זה חכמה הנקרא ראשית ביסודה הנקראת אשר בבחינת
אשר וכו' והנה כל השפע הזה הנמשך ביסוד דאימא, הוא בבחינת חמשה חסדים שנותן
זה חכמה הנ"ל (ע"פ פפ"ח)

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

ומשם נמשך לעטרה שלה שהוא תנ"ה ששם שלשה אה"ה
אלף חי יוד חי. אלף הא יוד הא. אלף הח יוד הח.

גימטריא תנ"ה וזהו תנ"ה

ושם חמשה גבורות המתפשטים מחסד עד הוד ומהוד ליסוד כללות החמשה גבורות

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

זהו הודך, וכל זה נרמו במילת אתה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה

היה הוה ויהיה

לת"ת. עמה יוצא הארה מעטרת מלכות דבינה ולחוך עד ארבע מקיפי דזעיר אנפין שהם על
ראש מוחי זעיר אנפין הנקרא שמים שם

יהוה. וזהו תנה הודך על השמים כסוד המקיפים

וגם כאן נרמו רל"ב הנ"ל, שנמשך השפע הנ"ל כאן במלת יהוה שהם

יוד חי ויו חי

יוד הא ואו הא

יוד חי ואו חי

יוד הח וו הח

גימטריא רל"ב

ולפי שעתה הזעיר אנפין כסוד יניקה כב"ן היונק משדי אמו, לכן אנו ממשיכין עמה
רל"ב הנ"ל בשם ב"ן

יְהוָה יְהוָה יְהוָה וו יְהוָה יְהוָה

גימטריא רל"ב כמנין ברוך עם ארבע אותיות

ואחר המחלת ירידת השפע ממקום גבוה מאימא ע"י אבא במלת ברוך, נמגלה יותר
החסד במקום גלוי הנקרא אתה, ומשם להו"ה הנקרא תפארת, ומשם

אֱלֹהֵינוּ

תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם

לגבורה שהוא סוד השמאל ונכלל בימין, וימין זו

אל רחמים ימין, ונכלל בסוד הי דין שמאל ג סוד דין שמאל, נכלל זו שהוא רחמים ימין, ועמה אחר שקיבלו חסד גבורה תפארת דזעיר אנפין השפע ושם גם המלכות דבוקה, ויש להם כח לעלות, והעליה הוא על ידי השלשה ידים המעלים אותה שהם חסד גבורה תפארת דזעיר אנפין הנ"ל שבהם שלשה מ"צ

יהוה

יהוה

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

יוד ואו דלת. הי יוד.

יוד ויו דלת. הי יוד

ואו אלף ואו הי יוד.

ויו יוד ויו. הי יוד

מ"צ דס"ג גבורה

מ"צ דע"צ חסד

יהוה

יוד הא ואו הא

יוד ואו דלת. הא אלף. ואו אלף ואו. הא אלף.

מ"צ דמ"ה תפארת

והעליות הזעיר וטקבא היא בפנימיות יסוד דבינה וכשעלו אז תהיה בינה

מלך: על חילוחה חסד גבורה תפארת

העולם שהוא זעיר אנפין בסוד עולם חסד יונה

ומקבלים שפע האמיתי הראוי להם מבינה, להורידו מעולם הנעלם, למטה מאימא.

וגם נקרא מלך להיות שבה נשפעים ומלוכשים לבוש מלכות להריק למטה, כי מלך מרמו גם על המלכות שהוא דבוקה בחסד גבורה תפארת דזעיר אנפין וגם היא עולה, ונקרא מלך בתחמונים להריק להם צרכה מעולם הנעלם.

שהוא אשר בינה המאשרנו קדשנו בסוד התפארת

במצותיו נחם הוד וצונו על ידי יסוד

צרוך יסוד אבא הנסתר צארת סחוס ונעלם בסוד נקודה אמנעית שבאימא ציון שבה עולם הנעלם הנקרא אשר כנ"ל בסוד שניל ודעת עליון הדבוק בה הנקרא "קדש" יהיה קדשנו במצותיו בינה הנקראת מנוה עליונה וצונו להמשיך קדושה ומנוה זו עד למטה בקדש התחמון ומנוה התחמונה מלכות הנקראת מנוה המלך חוהו במנומי לשון רבים שמי מנוה כנ"ל

על נטילת מלכות ידיים

ראשי תיבות ענ"י גימטריא ק"ל רבוע דמ"ה כזה יו"ד, יו"ד ח"א, יו"ד ח"א וא"ו, יו"ד ח"א וא"ו ח"א, אחוריים דיצירה ונעשים ביצירה סוד המלכות הנקראת עני ודלה ודעמה קל כמנין עני, כי היא מקבלת מאחורי ועיר אנפין שהוא ק"ל דמ"ה, ונתקן אור מקיף לחינוכיות נלח הוד יסוד דעשייה, ומי שהוא נעור כל הלילה לא יצרך ברכה זו, וכשמנגב פניו יאמר לפני אריה אל הימין לארבעתם, וזוה תהיה מוראו מוטל על כל בריה, וישא חן בעיני כל רואיו, אין להלין מי נטילה צבית כי הוא סכנה ומזיקים, ואם אפשר שילכו דרך מחילות העפר מה טוב.

ואחר כך ישפסף ידיו ויצרך ברכת אשר יצר ויכוין בצרכה זו למקן אור מקיף לבחינה פנימות נלח הוד יסוד דעשייה, על ידי אור אבא דעשייה, חכמ"ה כ"ח מ"ה הנקרא אדם גימטריא יו"ד ח"א וא"ו ח"א כמספר תיבות שבצרכה זו.

ולפי שיצירה קודם לעשייה לזה אמר אשר יצר.

ברוך

ב מלכות דבינה, ר ראשית חכמה ו סוד דעת עליון, ך כתר עילאה שער הני נמיז לא ידעו עיט שמשם מושך הטיפה

שביל יסוד אבא המזדווג עם ברכה שהיא נמיז יסוד אימא המשפעת לזעיר אנפין

גם חכמה נקרא ברוך ובינה נקראת ברכה

כי ברוך עם ד' אותיות גימטריא רל"ב סוד ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהוא בחכמה וברכה עם ד' אותיות והכולל גם כן גימטריא רל"ב סוד קס"א קנ"א קמ"ג שהוא בבינה

אלף הי יוד הי

(אלף הי יוד הי)

אלף הא יוד הא

ונמשכים ביסודה הנקראת ברכה שהוא אהי"ה דההין קנ"א

אלף הההה י"ה הההה הההה

גימטריא רל"ב בלי לף שבמילוי האלף הנ"ל והלף הנשאר מאהי"ה הנ"ל עם א פשוטה גימטריא פלא צחינת שביל דקיק הנקרא פלא יסוד אבא הדבוק ויווג תדירי ביסוד אימא

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

יוד הא ואו הא

יוד הה וו הה

גימטריא רל"ב

ונמשך בשביל שלו הנקרא יסוד הנקרא ברוך

יוד ההההה